

Vlastimil SOBOTA, malíř, grafik a ilustrátor, se narodil 1. 12. 1953 v Praze.

Obraz, socha, kresba, grafika, exlibris – kdo by neznal význam těchto slov? Označují umělecká díla, která na nás ve všech svých možných podobách působí, ať chceme nebo nechceme. Záleží na nás, jak je dovedeme vnímat, zda je odmítáme nebo se jimi obklopujeme. Máme-li vztah k určitému druhu umění, věnujeme zpravidla svoji přízeň umělci, jehož tvorba nás nejvíce oslovuje. V případě Vlastimila Soboty si můžeme vybrat hned z několika možností.

Jeho výtvarné vzdělání mělo své počátky v letech 1969 až 1973 na Střední průmyslové škole grafické v Praze a pokračovalo po časovém odstupu v letech 1987 až 1989 na Střední odborné škole výtvarné Václava Hollara v Praze. Po maturitě na grafické škole poznal řemeslo tiskařů a později se věnoval ilustracím a grafice na pozicích výtvarného redaktora. V redakci novin či časopisů se občas vyskytla okamžitá potřeba ilustrace textu. Vlastimil Sobota to dokázal a vždy rád pomohl. Odtud byl jen krůček k vlastní tvorbě. Kresby zachycující okamžitý tvůrčí nápad se staly inspirací pro grafické listy a po čase se k některým námětům vrátil ve svých obrazech

Z grafických technik jej zaujala především krásná a náročná technika litografie, a proto se věnoval jejímu studiu. Na povrch vápencové desky virtuózně a s výtvarnou působivostí nanáší štětcem, perem nebo křídou své náměty. Sobotovy litografie okouzlují nejen svou zářivou barevností, ale i vynikajícím vyjádřením nálady. Prohlížíme-li si jednotlivé listy, zaujme nás námětová šíře se zajímavými motivy. Nalézáme záznamy krajín, zátiší a četné rostlinné a figurální motivy. Vždy s vtipným podtextem příjemné úsměvnosti a laskavého humoru.

V posledních letech se tyto motivy objevují i v díle malířském. To můžeme zařadit do vývojové linie v nových podobách romantické estetiky. Je v něm uplatněna klasicky vyvážená harmonická sestava barev, jakou nacházíme v dílech impresionistů.

Grafická tvorba je konfrontována v konkurenci soudobých umělců na přehlídkách a soutěžích, vyhlašovaných společnostmi zabývajícími se uměním po celém světě. V těchto soutěžích získal Vlastimil Sobota v oblasti drobné grafiky a exlibris již několik cen.

Právě exlibris tvoří zvláštní a důležitou kapitolu v díle V. Soboty. Vytváří je s nadšením sobě vlastním nejen pro své přátele a rodinné příslušníky, ale především pro zajímavé osobnosti a sběratele.

Asi sto dvacet, převážně litografických lístků, symbolicky, citlivě a vtipně vyjadřuje Sobotův postoj k majiteli exlibris. V naší uspěchané a vypjaté současnosti je každé, byť i krátké zastavení nad drobným uměleckým dílem uklidňující. Vlastimil Sobota zaujme nejen svojí tvorbou, ale i svým přístupem k práci a k životu. Jeho velkým koníčkem je práce na počítači a jeho velkou láskou je basová kytara, na kterou hraje v hudební skupině. Takže častým námětem jeho grafických listů je počítač, stejně jako hudební nástroje a hudební motivy. Často odpovídám na otázku, podle čeho hodnotím umělecká díla. V souvislosti se všemi okolnostmi bych měla pohovořit o různých úhlech pohledu, ale já budu stručnější. Obrazy a grafiky hodnotím podle toho, zda bych s nimi chtěla žít ve společné domácnosti. A s těmi Sobotovými jednoznačně ano. Když si doma sednete do svého oblíbeného křesla, dáte si kávu a podíváte se na obrázek, který vás pohladí po duši – není to báječné? Myslím, že ano.

Eva Němcová

